

N:o 4.

Ank. till Riksd. kansli den 15 februari 1901, kl. 1 e. m.

*Betänkande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition, N:o 33,
angående ändrad ordning för upptagande i riksstaten af
inkomsttiteln bevilning af fast egendom samt af inkomst.
(2:a A.)*

De olägenheter, som medföljt den allmänna bevilningens upptagande i riksstaten på sådant sätt, att berörda statsinkomst inflöt till statsverket först under året näst efter det, till bestridande af hvars utgifter den påräknats, hafva länge varit beaktade, och förslag till afhjelpande af dessa olägenheter framlades af Kongl. Maj:t vid så väl 1899 som 1900 års riksdag. Frågan vann sin lösning först sistnämnda år, då Riksdagen lmnade sitt bifall till de af Kongl. Maj:t föreslagna ändringar af 1 och 7 §§ i kongl. förordningen angående bevilning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, hvilken förordning, med deri sålunda vidtagna ändringar, skulle lända till efterrättelse till dess annorlunda af Riksdagen förordnades. På grund af berörda ändringar skulle den allmänna bevilning för år 1901, som af 1900 års riksdag beviljades, utgå med allenast hälften af det belopp, hvarmed sådan bevilning förut utgått.

Den förändring i sättet för den allmänna bevilningens upptagande i riksstaten, som dermed förbereddes, kunde likväl, på sätt i den kongl. propositionen till 1900 års Riksdag framhölls, icke genomföras utan att

jemväl innevarande års riksdag åtog sig bevillning för 1901 till lika stort belopp som det af 1900 års riksdag beviljade; och är det för att kunna slutligt genomföra det länge eftersträfvade önskemålet, att allmänna bevillningen kunde beräknas såsom tillgång för det år, under hvilket den verkligen inflöte, som Kongl. Maj:t nu framlagt sin till bevillningsutskottet hänvisade proposition n:o 33, hvari Kongl. Maj:t föreslår Riksdagen,

dels att utöfver den bevillning af fast egendom samt af inkomst till belopp af 3,000,000 kronor, som 1900 års Riksdag för år 1901 åtagit sig till uppförande i riksstaten för sistnämnda år, ytterligare åtaga sig bevillning af fast egendom samt af inkomst till belopp af 3,500,000 kronor för år 1901 till uppförande i riksstaten för år 1902;

dels ock att besluta, att 1 och 7 §§ af nådiga förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, sådana dessa §§ lyda enligt nådiga kungörelsen den 1 juni 1900, skola erhålla följande förändrade lydelse, att lända till efterrättelse från och med den 20 juni innevarande år, nemligen:

»1 §.

»För all inom riket belägen *fast egendom*, hvartill ock räknas *frälseränta*, skall, med de undantag, som i 4 § upptagas, bevillning utgöras efter fastighetens uppskattade värde.

Denna bevillning utgår:

a) för *jordbruksfastighet* med sex öre för hvarje fulla ett hundra kronor, samt

b) för *all annan fastighet* och *frälseränta* med fem öre för hvarje fulla ett hundra kronor af uppskattningsvärdet.

§ 7.

»För all behållen *inkomst*, vare sig af *kapital* eller *arbete*, skall, med de undantag, som i 11 § omförmälas, bevillning erläggas med en för hundra af inkomstbeloppet.»

Genom antagandet af detta Kongl. Maj:ts förslag, så vidt det afser ändrad lydelse af §§ 1 och 7 i bevillningsförordningen, skulle redan under innevarande år bestämmelserna för utgörandet af bevillningen af fast egendom samt af inkomst i sagda förordning återföras till hvad de voro före 1900 års Riksdags beslut, och detta utan att derigenom den år 1902

till statsverket inflytande bevillningssumman blefve till sin storlek annorlunda förändrad än hvad som skulle hafva blifvit fallet, derest den förra året af Riksdagen beslutade förändringen icke vidtagits. Icke heller komme förändringen att medföra rubbning i förut tillämpade förfaringssätt vid taxering och uppbörd.

Deremot skulle ett Riksdagens bifall till Kongl. Maj:ts proposition i förevarande del göra det möjligt att redan år 1902 uttaxera den bevillning, som samma års Riksdag må komma att åtaga sig för bestridandet af statsverkets utgifter under år 1903, och derigenom skulle denna bevillning komma att till statsverket inflyta år 1903, eller samma år, för hvilket den påräknats och blifvit i riksstaten upptagen.

I öfverensstämmelse med hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer utskottet,

1:o) att Riksdagen måtte besluta, att 1 och 7 §§ af kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, sådana dessa §§ lyda enligt kongl. kungörelsen den 1 juni 1900, skola erhålla den i kongl. propositionen angifna, här ofvan intagna förändrade lydelse, att lända till efterrättelse från och med den 20 juni innevarande år.

Öfver hvad Kongl. Maj:t i ifrågavarande proposition föreslagit beträffande bevillningssummans storlek kommer utskottet att framdeles afgifva utlåtande; hvilket utskottet får

2:o) för Riksdagen anmäla.

Stockholm den 15 februari 1901.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.
